

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i midlertidig Lov af 27. Oktober 1917 angaaende overordentlig Hjælp til arbejdsløse m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3679; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2728).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Svendsen: Da min Partifælle, det ærede Medlem fra Vemming (Jensen-Sønderup), som tidligere har talt paa Partiets Vegne angaaende den gældende Lov af Oktober 1917, ikke er til Stede, skal jeg dels paa Partiets, dels paa egne Vegne knytte nogle Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag.

Det er et sørgeligt Bevis paa den ekstraordinære Tilstand, vi lever under hjemme og ude, at det allerede nu er nødvendigt at gaa til en Forandring af Loven af 27. Oktober 1917, der vistnok fra alle Sider blev betragtet som en meget god Lov og som ydende meget forsvarlige Tilskud til Arbejdsløshedskasserne og derigen- nem til de arbejdsløse. Forholdene har desværre ført med sig, at Arbejdsløsheden ikke er gaaet tilbage, men tværtimod fremad Dag for Dag, og selv om den ikke i Øjeblikket er saa uforholdsmæssig stor ud over, hvad den altid vil være paa denne Tid af Aaret, er der dog, som den højtærede Indenrigsminister oplyste, stadig Tilgang af arbejdsløse og desværre ingen Udsigt til, at Tilgangen foreløbig vil standse; maaske vil den endog forøges. Derfor indrømmer jeg, at der kan være Grund til allerede nu at gaa til en Revision af Loven af 27. Oktober 1917, idet det faktisk er saadan, at jo længere en Arbejdsløshedsperiode virker, og jo svagere Udsigterne er for de arbejdsløse til at komme i Arbejde, des mere svækkes deres Modstandskraft til at modstaa de Tryk, som Arbejdsløsheden bevirker, og des større Anledning er der for Stat og Kommune til at træde yderligere hjælpende til.

Lovforslaget har kun foreligget for Tinget en god Times Tid, og de forskellige Partier har derfor ikke haft Lejlighed til at stifte Bekendtskab med det og sætte sig ind i de Forandringer, der foreslaas i den gældende Lov. Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne kun udtale, at vi er villige til at give Lovforslaget en velvillig og, efter som Forholdene tillader det, hur-

tig Behandling. Vi vil senere foreslaa, at Lovforslaget undergives en Udvalgsbehandling, for at ogsaa Medlemmer, som ikke har haft Lejlighed til at beskæftige sig med disse Forhold, kan blive sat ind i dem og danne sig et selvstændigt Skøn derover.

Jeg personlig har haft særlig Anledning til at beskæftige mig med Spørgsmaalet som Medlem af Arbejdsløshedsnævnet, og jeg for mit Vedkommende kan i Hovedsagen give min Tilslutning til og billige alle de foreslaede Forandringer. Naar den højtærede Indenrigsminister gentagne Gange i sin Fremsættelsestale hentydede til Flertals- og Mindretalsindstillingen fra Arbejdsløshedsnævnet og flere Gange fremhævede, at han havde maattet følge Flertalsindstillingen og ikke havde kunnet følge Mindretalsindstillingen, var dette ikke fuldt korrekt. Det faktiske er, at Ministeren i det foreliggende Lovforslag har fulgt Mindretallet, og det siger jeg ham Tak for. Paa det eneste Punkt, hvor vi havde taget Forbehold i Arbejdsløshedsnævnet, har Ministeren taget det til Følge og indsat en Bestemmelse i § 4, som netop imødekommer Mindretalsindstillingen. Mindretallet i Arbejdsløshedsnævnet har ikke taget Afstand fra de forskellige Sæts, som er fastsatte i Lovforslaget, vi nærede kun een stor Betænkelse, og det var den, at man ved de forhøjede Understøttelser, der forelaa, vilde komme for nær op til den almindelige Arbejdsfortjeneste for de Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne, som har Arbejde. Vi har bestemt hævdet — og gør det fremdeles —, at der maa være en vis Forskel mellem den Fortjeneste, de Arbejdere opnaar, som arbejder i deres Fag, og den Understøttelse, som arbejdsløse nyder. Ellers kommer man ind paa Forhold, som kan blive skæbnesvangre for hele Arbejdsløshedskasseinstitutionen, og som denne slet ikke kan være tjent med. Det er da ogsaa saa, at der med Arbejdet er forbundet Udgifter, som de arbejdsløse ikke har, f. Eks. Udgifter i Anledning af Slid paa Tøj, i enkelte Tilfælde Slid paa Værktøj, Udgifter til Sporvogn til Arbejdspladsen og lignende. Der kan være en hel Del Smaa-udgifter, som de, der ikke har Arbejde, sparer. Tillige kan det være Tilfældet for en Dels Vedkommende, at der kan være nogen, om end kun svag, Mulighed for at udnytte den Tid, hvori de gaar arbejdsløse, paa anden Maade til deres Fordel, dels ved at arbejde hjemme, dels ved at yde en eller anden Tjeneste til udenforstaaende. De har altsaa Betingelsen for — selv om jeg